

vel med Generaldirektoratets Skrivelse, som med Andragenderne. Skønt det udviklede viser, at Masten var paa sin Plads, siger Statsbanerne, at de ingen Forpligtelse have til at lægge Signalerne efter de vejfarendes Behov. Jeg tvivler dog noget om, at de ikke ogsaa have Forpligtelser over for disse. Der kan jo paa slige Steder ske saadanne Ulykker, som den der skete en Gang nede paa Falster. Der kom et Tog kørende ikke saa langt fra en med Banen parallelt løbende Vej, Folkene paa Vognen hørte Lokomotivet komme, men det var for sent. Hestene løb løbsk, og baade Manden og Konen omkom. Dette kommer ganske vist ikke Statsbanerne ved, men jeg synes dog, at det mildest talt er noget overlegent at sige, at Forpligtelsen til at give Signalefterretninger kun gælder overfor Banen og ikke over for de vejfarende. Generaldirektoratet har forsøgt paa at vise Imødekommen, idet det tillod Kommunen dernede at oprejse en saadan Signalstander — jeg har saa talt med Ledvogteren 35 B., om han ikke kunde signalisere — men det har han naturligvis ikke villet gaa ind paa, navnlig da Generaldirektoratet forbeholdt sig at tage det hele bort igen. Det har ogsaa strakt sin Imødekommen noget videre, idet det har tilbudt at oprejse Signalmasten, men paa Kommunens Regning. Jeg kan ikke se, at det kan kaldes Imødekommen, det vilde jo bare være at skaffe Banen af med det gamle Materiel, som det ikke har Brug for.

Jeg skal ikke dvæle længer derved; det er i og for sig kun et lille Spørgsmaal, men det er et stort Spørgsmaal for Beboerne dernede, og det vedkommer ikke alene Kommunen, men alle de vejfarende paa de Veje, der staa i Forbindelse med Lundby Station. For saa vidt Regeringen eller Finansudvalget ikke skulde have nogen Indflydelse over Generaldirektoratet, der paa mange Omraader er som en Stat i Staten, vil jeg haabe, at en nærmere Forhandling derom, vil kunne føre til en, saavel for Samfundet som for Beboerne dernede tilfredsstillende Ordning. Jeg har følt mig forpligtet til at drage det frem i det Haab, at dette skulde lykkes, inden der sker nogen Ulykke, hvad der let kan ske. Naar Masten nu har staaet der, siden Jærnbanen blev anlagt, er det strængt, at den nu er tagen bort. Nu gælder det derfor om, som det gamle Ord siger, at kaste Brønden til, før Barnet er druknet, og skulde det ikke ske, vilde det være meget ubehageligt. Jeg har selv færdedes dernede og har været meget ængstelig derved,

fordi jeg ikke har kunnet se Signalet, som altsaa kun gives for de lige overløbende Veje. De, der have prøvet at køre de 3—400 Alen langs Banen, ville vist forstaa, hvor ubehageligt det er for Beboerne, at denne Signalmast er tagen bort.

Scavenius: Der har i Udvalget været et Spørgsmaal fremme til Samraad med Ministeren, med Hensyn til hvilket jeg har begaaet den Fejl ikke at faa det ind i Betænkningen, men som jeg haaber det alligevel maa være mig tilladt at omtale med et Par Ord. Det er nemlig et Spørgsmaal, som angaar min Valgkreds. Det drejer sig om Færdselsforholdene, Overkørselsforholdene over Banen ved Odense, der ere i høj Grad utilfredsstillende. Man kan sige, at Banen næsten afskærer Odense By paa den ene Side, og at det er forbundet med Fare, ja sommetider med øjensynlig Livsfare, at komme over denne Bane paa begge Overkørselssteder. Den højtærede Minister indrømmede villigt, at Forholdene ere i høj Grad uheldige, og at de burde forbedres, men han gjorde gældende, at dette dog nærmest burde ske, samtidig med at der blev lagt et Dobbeltspor gennem Fyn. Hvis der nu var Udsigt til hurtigt, eller i ethvert Tilfælde om ikke i Aar saa til næste Aar at komme til et saadant Anlæg, ja saa var det saa meget godt, men det ved man ikke noget om, og derfor tillader jeg mig at opfordre den højtærede Minister til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om det dog ikke snart er nødvendigt at gøre noget derovre og det uden Hensyn til, om der vil blive bevilget et Par Millioner til et Dobbeltspor igennem Fyn. Den højtærede Minister har gjort gældende, at det var en meget dyr Foranstaltning; den vil koste, mente han, ca. 400,000 Kr., og det er ganske vist mange Penge, men det maa dog siges at være Statsbanernes Pligt i saa Henseende, at foretage de nødvendige Foranstaltninger og betale dem, naar hele Trafikken, baade Person- og anden Trafik over Banerne ind til Odense er bleven i den Grad besværliggjort og forhindret gennem Statsbanernes Anlæg. Jeg beder den højtærede Minister om, som sagt, at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, naturligvis ikke saaledes, at der i Aar skulde ske noget, men saaledes, at man til næste Aar kan faa Forslag frem i den Henseende.

Hvad de Ændringsforslag, der ligge for, angaar, da er der et mindre Ændringsforslag, hvor et større Mindretal end sædvanlig ikke har villet følge Flertallet i at nægte